

РЕШЕНИЕ

№ 226

гр. Варна, 18.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 51 СЪСТАВ, в публично заседание на осми януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Елена Ив. Стоилова

при участието на секретаря Димитричка Ст. Илиева
като разгледа докладваното от Елена Ив. Стоилова Гражданско дело № 20223110115862 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба от В. З. Б., с ЕГН *****, с адрес гр.***, спирка “****”, ул.”****” № *** срещу О. Д., с БУЛСТАТ *** със седалище и адрес на управление гр.***, бул.”****” № *** с предявени обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл.49 във вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД и по чл.49 във вр. чл. 45, ал. 1 вр. с чл.52 ЗЗД за заплащане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 1642,70 лв. и обезщетение за неимуществени вреди в размер на 10 000 лв., които вреди са претърпени в резултат от незаконосъобразно принудително изпълнение, проведено по изп. дело № *** по описа на ЧСИ *** с рег. № *** на КЧСИ и район на действие Окръжен съд – ***, образувано въз основа на Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № ***/*** г., издаден от О. Д., ведно със законната лихва, считано от датата на исковата молба – 01.12.2022 г., до окончателното изплащане на обезщетенията, както и евентуално съединени с иска за имуществени вреди осъдителни искове с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 и предл. 3 от ЗЗД за връщане на сумата от 1642,70 лв. като недължимо платена поради начална липса на основание, евентуално – на отпаднало основание.

В исковата молба ищецът твърди, че с покана за доброволно изпълнение от 26.09.2022 г. е уведомен, че е длъжник по изпълнително дело № *** по описа на ЧСИ *** с рег.№ *** на КЧСИ и район на действие ОС-*** за задължения в общ размер на 2216,27 лв., вкл. главници, лихви и такси по Тарифата към ЗЧСИ. Твърди, че делото е образувано въз основа на подлежащ на принудително изпълнение Акт № ***/*** г., издаден на основание чл.107,

ал.3 от ДОПК от О. Д. за неплатен данък върху недвижими имоти и такса за битова отпадъци относно земя и сгради в гр. ***, ул. „*** ***“, декларирани от него с декларация по чл. 14 от ЗМДТ от дата 30.07.1998 г.

Сочи, че с поканата бил уведомен още за наложен запор върху всички негови банкови сметки, открити в „***“ АД, „***“ АД, „***“ АД, „***“ АД и „***“ АД, запор върху собствения му лек автомобил „***“ с рег.№*** и възбрана върху притежавания от него самостоятелен обект в сграда с идентификатор №*** по КК и КР на гр. ***, находящ се в гр. ***, спирка „***“, ул. „***“ №***, ет.***, ап.***, както и за насрочен на 26.10.2022 г. опис на движимите вещи в същия имот, в който той пребивава постоянно.

Поддържа, че се е разпоредил с посочените имоти, за които е съставен актът по ДОПК, с договор за покупко-продажба от 17.11.2006 г., която дата предхожда периода, за който са начислени задълженията за данъци и такси. Соци, че е представил пред съдебния изпълнител и пред О. Д. нотариалния акт за сделката, при което общината е подала молба за прекратяване на изпълнителното дело при условията на чл. 433, ал. 1, т. 2 ГПК и същото е прекратено с постановление на ЧСИ от 07.10.2022 г., след което са вдигнати наложените обезпечителни мерки.

Твърди, че О. Д.е била уведомена за прехвърлянето на имотите и преди това. В тази връзка твърди, че купувачът по сключения с него продажбен договор от 17.11.2006 г. А.Т. и съпругата му С. Т. са продали имотите на Т.и Д. Г. с договор за покупко-продажба от 06.12.2006 г. Соци, че при изповядване на сделката е представено удостоверение за данъчна оценка, издадено от О. Д., откъдето прави извод, че продавачите Т. декларирали пред общината промяната в собствеността на имотите по реда на 3 чл. 14, ал. 1 ЗМДТ и са представили копие от титула им за собственост – договора за покупко-продажба от 17.11.2006 г. Пзовава се на разпоредбите на чл. 46, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 от ЗМДТ и чл. 14, ал. 1 ЗМДТ, ред. изм. ДВ, бр. 36 от 02.05.2006 г., действаща към 06.12.2006 г. Твърди, че до прекратяване на изпълнителното дело в периода 27.09.2022 г. – 06.10.2022 г. са събрани от банковите му сметки суми в общ размер на 4453,46 лв., от които 1642,70 лв. са преведени на вискателя, а разликата му е възстановена от съдебния изпълнител въз основа на изрична негова молба.

Поддържа, че с Решение № *** г. ответната община изрично е отказала да възстанови получените по изпълнителното дело суми.

Счита, че така е претърпял имуществени вреди в размер на задържаната от ответника сума от 1642,70 лв., които вреди са резултат от виновното противоправно поведение на служители при О. Д., изразяващо се в образуване на изпълнително дело срещу него за несъществуващи негови парични задължения. В условията на евентуалност поддържа, че сумата му се дължи като получена при първоначална липса на основание (липса на реално съществуващ дълг) или на отпаднало основание (прекратено изпълнително дело поради отмяна на изпълнителното основание - акта по ДОПК).

Отделно поддържа, че вследствие на същото противоправно поведение е претърпял и неимуществени вреди, които определя в размер на 10 000 лв. По този повод твърди, че след узнаването за образуваното срещу него изпълнително производство е започнал да изпитва силно безпокойство и притеснения. Сочи, че поради наложения заповед върху банковите му сметки е следвало да се издържа и да посреща нуждите си единствено от социалната си пенсия; чувствал се е обезкуражен от извършената срещу него несправедливост и е изпаднал в дълбока депресия; не е могъл да спи през нощта и не е излизал от дома си с дни. Излага, че психическите му страдания и безпокойство допълнително са се засилили и от факта, че по изпълнителното дело са били наложени спрямо него всички предвидени в закона обезпечителни мерки.

Твърди още, че е инвалид и е трудно подвижен, поради което наложилите се във връзка с делото посещения в кантората на ЧСИ, намираща се на ет. 3 от жилищна сграда без асансьор и без съоръжение за хода с увреждания, са били свързани с допълнителни притеснения и неудобства. Такива съпътствали и снабдяването му с препис от нотариалния акт от 17.11.2006 г., който впоследствие представил пред съдебния изпълнител.

По изложените съображения по същество моли за уважаване на предявените иски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът депозира отговор на исковата молба, в който изразява становище за недопустимост на деликтните иски поради приложимост на специалния ЗОДОВ. Счита исковите и за неоснователни. Твърди, че с данъчна декларация от 30.07.1998 г. ищецът е декларирал, че е собственик на земя и сграда, находящи се в гр.***, ул. „****“ № ***, и от тази дата същият е бил задължен да заплаща данък върху недвижимите имоти и такса за битови отпадъци към О.Д.. Поддържа, че при извършена през 2020 г. проверка в дирекция „****“ е установено, че за посочените имоти има 4 неплатени публични задължения, поради което и на основание чл.107, ал.3 от ДОПК е издаден служебно Акт за установяване на задължения №*** г. Сочи, че актът заедно с нарочна покана за доброволно изпълнение №*** г. са изпратени до длъжника и връчени редовно по реда на чл.32 от ДОПК, а след влизане в сила на акта същият е изпратен на ЧСИ *** за принудително събиране на задълженията, на основание чл. 4, ал. 2 ЗМДТ и чл. 2, ал. 3 ЗЧСИ.

Поддържа, че в нотариалния акт от 17.11.2006 г. е посочено, че ищецът В. Б. се е разпоредил с недвижим имот, находящ се на ул. „****“ № *** в гр. Д., а декларираният имот е с друг адрес - ул. „****“ № ***. Отделно от това, в посочения нотариален акт се е съдържал идентификатор на прехвърляния имот, какъвто не е отразен в декларацията. Твърди, че при тези разминавания органът по приходите не е могъл да направи обосновано предположение, че именно декларираният имот е отчужден. Изтъква, че въпреки това впоследствие общинската администрация е проявила добросъвестност и е

извършила задълбочена проверка, при която е установила идентичност между двата имота и е издала Акт за изменение на АУЗ № ***/*** г., с който АУЗ №***/*** г. е изцяло отменен, след което е поискала прекратяване на изпълнителното дело. Поради изложеното оспорва твърденията, че действията на общинската администрация са били неправилни и незаконни.

Счита, че изпълнителното дело е образувано в съответствие със закона, въз основа на влязъл в сила АУЗ, който на основание чл. 209, ал. 2, т. 3 ДОПК подлежи на изпълнение. Отделно твърди, че след разпореждането с имотите през 2006 г. ищецът е имал нормативно задължение по чл. 14, ал. 3 и чл. 27 ЗМДТ да уведоми общината за настъпилата промяна, като подаде декларация и представи доказателства, че се разпоредил с имота, с което да се прекрати данъчното облагане. Сочи, че това не е сторено от ищеца, както и че действащите към 2006 г. разпоредби на ЗМДТ не са предвиждали служебно закриване на партията на имота в данъчната администрация, каквото е въведено по-късно през 2019 г. Оспорва още наличието на причинно-следствена връзка между претърпените вреди и твърдяното противоправно поведение.

По този повод твърди, че събраната сума от 1642,70 лв. е резултат от конкретно извършените от съдебния изпълнител действия по изпълнителното производство, а не от самото образуване на делото, инициатирано от него.

Оспорва като неоснователни и евентуалните иски по чл. 55, ал. 1 ЗЗД. Твърди, че съгласно чл.128, ал.1 от ДОПК недължимо платени или събрани суми за данъци, както и суми, подлежащи на възстановяване, се прихващат или възстановяват от органа по приходите по реда на чл.129, ал.1 от ДОПК. Изтъква, че разпределените му суми по изпълнителното дело са налични като надвнесени на името на ищеца в дирекция „****“ и по негово желание ще му бъдат възстановени по посочена банкова сметка.

С тези аргументи по същество моли за отхвърляне на предявените иски и претендира разноски по делото, вкл. юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание ищецът чрез процесуалния си представител поддържа предявените иски на аргументите изложени в исковата молба като добавя, че към момента на деклариране на процесния имот от ищеца пред о. Д., както и през периода 1987г. – 2005г. той е бил с административен адрес ул. “*****“ № ***

Ответникът чрез процесуалния си представител поддържа отговора и моли за отхвърляне на предявените иски, твърди, че образуваното изпълнително дело срещу ищеца е образувано поради виновното поведение на ищеца свързано с липса на деклариране на продажбата на имота от ищеца и с промяната на административния адрес на имота.

СЪДЪТ, след като взе предвид представените по делото доказателства – по отделно и в тяхната съвкупност, съобрази становищата на страните и

нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, намира за установено следното от **фактическа страна**:

От експертно решение № *** от ***/***5г. се установява, че ищецът е с определена пожизнено първа група трудова неработоспособност с чужда помощ след счупване на свода на черепа, травмена енцефалопатия, тежка левостранна контрактурна хемипареза, двустранна вътрешна хидроцефалия, посттравмена киста.

С декларация по чл.14, ал.27 и §2 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗМДТ приложение №4 за недвижим имот, част I и част II ищецът на 20.03.1998г. е декларирал пред о. Д. собствеността върху недвижим имот, представляващ къща и земя, придобита по завещание и находяща се в гр.***, ул. "****" № ***

На 17.11.2006г. с покупко-продажба обективирана в нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № ***, том ***, рег.№ ***, дело № *** от 17.11.2006 г. ищецът продава този имот на А. Т., по време на брака му със С. Т. като в нотариалния акт е записан новия административен адрес на имота гр.*** ул. "****" № *** и кадастралния му идентификатор 42624.623.466 по кадастралната карта, одобрена със Заповед № ***/***г.

С данъчни декларации по чл.14 от ЗМДТ с вх.№ ***/*** г. А.Т. декларира собствеността върху процесния имот, който е с нов административен адрес гр.***, ул. "****" № ***

На 06.12.2006г. с покупко-продажба обективирана в нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № *** том ***, рег.№ ***, дело № *** от *** г., А.Т. и С. Т. продават част от процесния имот на Т.Г.и Д. Г.В. нотариалния акт е записан новия административен адрес на имота гр.*** ул. "****" № *** и кадастралния му идентификатор *** по кадастралната карта, одобрена със Заповед № ***/***г.

В двата нотариални акта подробно са посочени старите и новите номера на процесния имот.

С декларация с вх.№ ***/***г. Т.Г.декларира придобитата от него собственост върху част от процесния имот пред о. Д.

Към всяка една от декларациите пред о. Д.са представени копия от нотариалните актове от придобиването на процесния имот.

С акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от ДОПК № ***/** г. с рег.№ **-**/** г., писмо с №** г. се установява, че о. Д. е издала срещу ищеца АУЗ за задължения за неплатени местни данъци и такси за имота, находящ се в гр. **, ул.“****“ № ** за периода 01.01.2007г. – 30.06.2020г. в размер на 432,76 лева данъци, лихви 297,99 лева, такса битови отпадъци за същия период в размер на 532.08 лева.

От съобщение с изх.№ ** г. за образувано изпълнително дело постановление за прекратяване на изпълнително дело, протокол № ** г., извлечение за периода от 01.09.2022 г. до 11.10.2022 г. от „****“, извлечение за периода от 01.09.2022 г. до 11.10.2022 г. от „****“, извлечение по спестовна сметка към 03.11.2022 г. от „****“, молба с изх.№ ** г. за възстановяване на сума, платежно нареждане от 29.09.2022 г., платежно нареждане от 29.09.2022 г., съобщение с рег.№ ** г., решение № ** г., копие от материалите по изпълнително дело № ** по описа на ЧСИ **, вписана под рег.№ ** към КЧСИ с район на действие **, акт за изменение на акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от ДОПК **се установява, че** по издадения акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от ДОПК № **-**/** г. с рег. № АУЗ** г. е образувано от вискателя о. Д. изпълнително дело № ** по описа на ЧСИ **. С покана за доброволно изпълнение от 26.09.2022 г. ищецът е уведомен, за образуваното срещу него изпълнително дело.

В хода на изпълнителното дело на ищеца са наложени заповед за наложение на заповед върху всички негови банкови сметки, открити в „****“ АД, „****“ АД, „****“ АД, „****“ АД и „****“ АД, заповед върху собствения му лек автомобил „****“ с рег. №** и възбрана върху притежавания от него самостоятелен обект в сграда с идентификатор №** по КК и КР на гр. **, находящ се в гр. **, спирка „****“, ул. „****“ №**, ет.**, ап.**, както и за насрочен на 26.10.2022 г. опис на движимите вещи в същия имот. По изпълнителното дело са събрани суми от банковите сметки на ищеца като от тях 1642,70 лева са преведени от ЧСИ ** на о. Д. на 29.09.2022г.

По молба на ищеца и след представяне от негова страна на доказателства за продажба на процесния имот още през 2006г. ответникът издава Акт за изменение на акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от ДОПК, с който отменя акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от ДОПК № **г. с рег.№ АУЗ** г., поради продажба на недвижимия имот.

По молба на о. Д. предвид издадения акт се прекратява изпълнително дело № .*** по описа на ЧСИ *** на 07.10.2022г. ЧСИ ***е искала от О. Д. да възстанови на ищеца сумата от 1642,70 лева преведени им на 29.09.2022г., за да ги възстанови на ищеца, но о.Д.отказва, издавайки Решение № ***г. с мотива, че подлежащи на възстановяване публични задължения се прихващат от органите по приходите за погасяване на изискуеми публични вземания.

От писмо №*** г. от О.В.до В.Б., ведно със скица, извадка от предходен кадастрално регулационен план, одобрен със Заповед № **** с отбелязан административен адрес за „****“ №*** (Приложение 1), скица извадка от действащия Подробен устройствен план-прав за регулация и застрояване (ПУП-ПРЗ) на ЦГЧ, гр.*** одобрен с Решение № *** г. на Общински съвет град *** в който ПИ *** има отреждане в УПИ *** от кв.26 с административен адрес ***за етаж *** и *** №*** за етаж *** (Приложение 2) се установява, че съобразно предходен кадастрално регулационен план, одобрен със Заповед № ***г. административния адрес на процесния имот е ул. „****“ №*** Съобразно действащия Подробен устройствен план-прав за регулация и застрояване (ПУП-ПРЗ) на ЦГЧ, гр.*** одобрен с Решение № *** г. на Общински съвет град ***за ПИ*** има отреждане в УПИ *** от кв.*** с административен адрес „****“ №*** за етаж *** и „****“ №*** за етаж ***

От показанията на св.И., които съдът кредитира като еднопосочни и кореспондиращи с останалите събрани по делото доказателства се установява, че образуваното от о. Д. изпълнително дело се е отразило негативно върху здравето на ищеца. Той е ограничил социалните си контакти, в резултат на стреса лявата му устна увиснала, говора му бил затруднен, лявата му ръка започнала да трепери. Ищецът се налагало да ходи до о. Д., до ЧСИ, който водел изпълнителното дело, което било трудно за ищеца предвид затрудненията в придвижването. След като о. Д. уверила ищеца, че всичко е наред, той ходил до ЧСИ и се оказало, че сумата не била възстановена от общината. Ищецът нямал достъп до парите си, поради наложените запори на банковите му сметки и изтеглените суми по изпълнителното дело, а средствата му били необходими за закупуване на скъпо струващи лекарства, които трябвало да приема заради здравословното си състояние. Наложило се ищецът да взема пари на заем, за да си купи лекарствата. В резултат на случилото се ищецът изпитвал силно безпокойство и имал проблеми със съня, което състояние продължава и към момента на даване на показанията. Дозата

от лекарствата, които ищеца приемал била увеличена в резултат на влошеното му състояние.

Предвид така установеното от фактическа страна, СЪДЪТ формулира следните изводи от правна страна:

Предявени са осъдителни иски с правно основание обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл.49 във вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД и по чл.49 във вр. чл. 45, ал. 1 вр. с чл.52 ЗЗД за заплащане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 1642,70 лв. и обезщетение за неимуществени вреди – претърпени болки и страдания в размер на 10 000 лв., които вреди са претърпени в резултат от незаконосъобразно принудително изпълнение, проведено по изп. дело № *** по описа на ЧСИ *** с рег. № ** на КЧСИ и район на действие Окръжен съд – ***, образувано въз основа на Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № *** г., издаден от О. Д. ведно със законната лихва, считано от датата на исковата молба – 01.12.2022 г., до окончателното изплащане на обезщетенията, както и евентуално съединени с иска за имуществени вреди осъдителни иски с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 и предл. 3 от ЗЗД за връщане на сумата от 1642,70 лв. като недължимо платена поради начална липса на основание, евентуално – на отпаднало основание.

В тежест на ищеца е да установи спорните факти, от които произтичат претендираните от него права, а именно: 1/ че е налице неоснователно предприето срещу него принудително изпълнение по инициатива на служител при ответната община въз основа на Акт по чл.107, ал.3 от ДОПК №***г. на О. Д.; 2.) че са претърпени от него сочените имуществени и неимуществени вреди; 3.) че вредите са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразното принудително изпълнение, както и 4.) размера на вредите.

В тежест на ответника е да установи, 1/ че е налице разминаване между описанията на имотите в данъчната декларация и в договора за покупко-продажба от 17.11.2006 г.; 2.) че за ищеца е съществувало задължение да уведоми общината за продажбата на имотите.

Съобразно разпоредбата на чл.14 ЗМДТ при придобиване на имот задължено лице да уведоми общината това в 2-месечен срок от придобиването е приобретателя. Прехвърлителят няма задължение за уведомяване на общината, че се е разпоредил с имота. Разпоредбата на чл.27 от ЗМДТ за подаване на декларация за освобождаване от заплащане на данъци не е приложима в случай на продажба на имот, а в случай, че имота притежава определен статут или принадлежи на определено лице, което му дава право да поиска освобождаване от заплащане на данък.

От събраните по делото доказателства се установи, че ищецът се е разпоредил като е продал процесния имот още на 17.11.2006г. с покупко-продажба обективизирана в нотариален акт за покупко-продажба на недвижим

имот № ***, том ***, рег.№ ***, дело №*** от 17.11.2006 г. Новите собственици са подали данъчна декларация за придобиването на имота, от своя страна са се разпоредили с част от имота на 06.12.2006г., като приобретателя също е подал данъчна декларация за това на 16.04.2007г. Към всяка една от подадените данъчни декларации е имало приложен нотариален акт, от което следва, че о. Д. е била уведомена за извършените разпоредителни сделки и не е следвало след тях да начислява местни данъци и такси за процесния имот на ищеца.

Ищецът е декларирал имота при придобиването по завещание на 20.03.1998г. с адрес гр.***, ул.“****“ № ***, който е бил актуалния му адрес към момента на деклариране. Ищецът е нямал задължение да декларира променения адрес на имота гр.*** ул.“****“ №*** и № *** след одобряването на ПУП-ПРЗ на ЦГЧ, гр.***, одобрен с Решение № *** от *** г. на Общински съвет град ***

Поради това съдът намира, че с издадения от служител на о.Д. Акт по чл.107, ал.3 от ДОПК №*** г. на Община *** неоснователно на ищеца е вменено задължението за заплащане на местни данъци и такси за процесния имот, за период 01.01.2007г. – 30.06.2020г., когато той не е бил негов собственик. Поради неоснователно издадения Акт по чл.107, ал.3 от ДОПК, неоснователно се явява и воденото срещу ищеца от о. Д.изп.дело *** по описа на ЧСИ ***. Този факт е признат и от ответника с действията му по издаване на Акт за изменение на акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от ДОПК, с който отменя акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от ДОПК № *** г. с рег.№ *** г., поради продажба на недвижимия имот и молбата му за прекратяване на изп.дело *** по описа на ЧСИ ***

От приобщеното копие на изп.дело *** по описа на ЧСИ *** се доказва, че от банковите сметки на ищеца запорирани по изп.дело са изтеглени суми, част, от които в размер на 1642,70 лева са преведени от ЧСИ *** на о.Д.на 29.09.2022г. Доказа се, че ЧСИ *** е поискала от о. Д. да възстановят тази сума, за да може тя да я върне на ищеца, но е последвал отказ за това с Решение № ***г.

На основание чл.49 ЗЗД, възложилият на друго лице да извърши някаква работа отговаря за вредите причинени от него при или по повод изпълнение на тази работа. Отговорността в случая обхваща чуждо поведение, носи се заради направения избор – възлагане на конкретното лице на дадената работа, недостатъчно добре упражнения контрол върху него.

Фактическия състав на деликта включва следните елементи - деяние, което може да се е осъществило с действие или бездействие, противоправност на деянието, настъпили имуществени и/или неимуществени вреди в резултат на деянието, причинна връзка между деянието и настъпилите вреди и вина, която по силата на оборимата презумпция, предвидена в чл. 45, ал. 2 ЗЗД се предполага до доказване на противното. Деянието е противоправно, когато

нарушава общата забрана да не се вреди другиму. Вредата представлява промяна на имуществото, правата, телесната цялост и здраве, душевност и психическо състояние на човека. Промяната може да се осъществи чрез смущаване, накърняване или унищожаване на посочените блага. Вредите могат да бъдат имуществени, под формата на претърпени загуби и пропуснати ползи, и неимуществени, изразяващи се в претърпени болки и страдания, но и в двата случая следва да бъдат пряка и непосредствена последица от извършения деликт. Отговорността обхваща всичките вреди, които са настъпили или със сигурност могат да настъпят в бъдеще за пострадалия от противоправното деяние.

В случая се доказва противоправното водене на изп.дело *** по описа на ЧСИ *** от ответника срещу ищеца и причинените в резултат на това изпълнително дело на ищеца имуществени вреди в размер на 1642,70 лева, изтеглени от ЧСИ *** от запорираните банкови сметки на ищеца и преведени на о. Д., която отказва неоснователно да ги върне на ищеца. Налице е фактическия състав на чл.49 вр. с чл.45, ал.1 от ЗЗД, поради което предявения иск за имуществени вреди в размер на 1642,70 лева като основателен следва да бъде уважен ведно със законната лихва, считано от датата на исковата молба – 01.12.2022 г., до окончателното изплащане.

В резултат на противоправното поведение на служители на ответника, ищецът е претърпял и неимуществени вреди. По делото се доказва, че ищецът в резултат на претърпяна черепно мозъчна травма е с пожизнено определена трудова неработоспособност и увреждания, като изпитвания от него дискомфорт се е задълбочил в резултат на воденото срещу него изп.дело *** по описа на ЧСИ ***. От показанията на св.И. кредитирани от съда се доказва, че след като ищецът е разбрал за воденото срещу него изпълнително дело е станал тревожен, имал е проблеми със съня, които реакции продължават и към момента на приключване на устните състезания по делото. Лявата ръка на ищеца е започнала да трепери, устната му от ляво е провиснала, наложило се е повишаване на дозата на приеманите от ищеца медикаменти. Ищецът е следвало да взема пари в заем, за да си закупи лекарства, тъй като средствата му по банковите сметки са били изтеглени по изпълнителното дело.

Съгласно задължителните за съдилищата указания, дадени в Постановление № ***г. на Пленума на ВС и последователната съдебна практика на ВКС, при определяне на размера на дължимото обезщетение за

неимуществени вреди съобразно разпоредбата на чл. 52 ЗЗД, съдът се ръководи от критерия за справедливост. Уточнено е, че понятието „справедливост“ не е абстрактно понятие, а е свързано с преценка на конкретни обективно съществуващи в действителността обстоятелства. За да се реализира справедливо възмездяване на претърпени от деликт болки и страдания, е необходимо да се отчете действителният размер на моралните вреди, като се съобразят характерът и тежестта на уврежданията, интензитетът, степента, продължителността на болките и страданията, дали същите продължават или са приключили, както и икономическата конюнктура в страната и общественото възприемане на критерия за „справедливост“ на съответния етап от развитие на обществото в Държавата.

Предвид обсъдените по-горе претърпени от ищцата неимуществени вреди част, от които продължават и към момента на приключване на устните състезания – съдът намира за справедливо обезщетение сума в размер на 2000 лева. Предвид на това предявеният иск по чл.52 ЗЗД следва да бъде уважен за сума в размер на 2000 лева ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва от деня на предявяване на исковата молба – 28.05.2021г. до момент на изплащане на вземането и отхвърлен за разликата от предявения размер от 10 000 лева до уважения размер от 2000 лева ведно със законната лихва, считано от датата на исковата молба – 01.12.2022 г., до окончателното изплащане.

Страните са претендирали сторените по делото разноски и с оглед изхода на спора следва да им бъдат присъдени разноски на основание чл.78, ал.1 и ал.3 от ГПК. Съобразно доказателствата за сторените по делото разноски от ищеца те са в размер на: 465,71 лева държавна такса, 5 лева за съдебно удостоверение, 1200 лева с ДДС – адвокатско възнаграждение. Съразмерно с уважената част от предявените искове на ищеца следва да се присъдят разноски в общ размер на 522,72 лева. Ответникът е претендирал юрисконсултско възнаграждение, което съдът на основание чл.78, ал.8 ГПК вр. с чл.25, ал.1 от НЗПП, определя на 150 лева предвид липсата на правна сложност по делото и участието на юрисконсулта в двете проведени по делото открити съдебни заседания. От така определеното юрисконсултско възнаграждение съразмерно с отхвърлената част от предявените искове на ответника следва да се присъди 103 лева.

Мотивиран от така изложените съображения, Варненския районен съд:

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.49 вр. с чл.45 ЗЗД О. Д., с БУЛСТАТ ***, със седалище и адрес на управление гр.***, бул.”****” № *** да заплати на В.

З. Б., с ЕГН *****, с адрес гр.***, спирка “***”, ул.”***” № *** сума в размер на 1642,70 лева представляваща обезщетение за имуществени вреди претърпени в резултат от незаконосъобразно принудително изпълнение, проведено по изп. дело № *** по описа на ЧСИ *** с рег. № *** на КЧСИ и район на действие Окръжен съд – *** образувано въз основа на Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № ***г., издаден от О. Д., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 01.12.2022 г., до окончателното изплащане на обезщетението.

ОСЪЖДА на основание чл.49 вр. с чл.45 вр. с чл.52 3ЗД 3ЗД О. Д., с БУЛСТАТ ***, със седалище и адрес на управление гр.***, бул.”***” № *** да заплати на В. З. Б., с ЕГН *****, с адрес гр.*** *** “***”, ул.”***” № *** сума в размер на 2000 лева представляваща обезщетение за неимуществени вреди – болки и страдания претърпени в резултат от незаконосъобразно принудително изпълнение, проведено по изп. дело № *** по описа на ЧСИ *** с рег. № *** на КЧСИ и район на действие Окръжен съд – ***, образувано въз основа на Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № ***г., издаден от О. Д., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 01.12.2022 г., до окончателното изплащане на обезщетението, **КАТО ОТХВЪРЛЯ** този иск за разликата от предявения размер от 10 000 лева до уважения размер от 2000 лева.

ОСЪЖДА О. Д., с БУЛСТАТ ***, със седалище и адрес на управление гр.***, бул.”***” № *** да заплати на В. З. Б., с ЕГН *****, с адрес гр.*** “***”, ул.”***” № *** сумата от 522,72 лева, представляваща сторените по делото съдебно деловодни разноски и адвокатско възнаграждение, съразмерно уважената част от исковите, на основание чл.78,ал.1 от ГПК.

ОСЪЖДА В. З. Б., с ЕГН *****, с адрес гр.***, ***”, ул.”***” № ***да заплати на О. Д., с БУЛСТАТ ***, със седалище и адрес на управление гр.***, бул.”***” № *** сумата от 103 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, съразмерно отхвърлената част от исковите, на основание чл.78,ал.3 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Варненски окръжен съд, в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните, че е изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – Варна: _____